

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İşsizlik, ülkemizin çözüm bekleyen en önemli sorunlarının başında gelmektedir. 2002 yılında söz konusu sorunu çözecekleri iddiasıyla halktan oy alarak iktidar olan AKP'nin de çözüme yönelik herhangi bir politikasının olmadığı ya da uygulamaya çalıştığı palyatif çözümlerin yeterli olmadığı Türkiye İstatistik Kurumunun (TÜİK) işsizlikle ilgili yaptığı çalışmalar ile ispatlanmıştır.

AKP'nin iktidar olduğu 2002 yılında işsizlik oranı %10,3 iken 2009 yılında söz konusu oran % 14'e ulaşmıştır. Bu nedenle artık AKP'nin işsizlik sorununu çözebileceği beklentisi halkımız nezdinde kaybolmuştur.

Dolayısı ile ülkemizdeki işsiz sayısını azaltmak, işgücüne katılımı arttırmak ve istihdamı artırıcı önlemlerin nasıl alınacağını saptamak amacıyla Anayasa'nın 98'inci, TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri uyarınca Meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

1. ALİ RIZA ERTEMÜR - DENİZLİ
2. ŞEVKET KÖSE - ADIYAMAN
3. FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU - MALATYA
4. HULUSİ GÜVEL - ADANA
5. DURDU ÖZBOLAT - KAHRAMANMARAŞ
6. OSMAN KAPTAN - ANTALYA
7. MEHMET ŞEVKİ KULKULOĞLU - KAYSERİ
8. AHMET KÜÇÜK - ÇANAKKALE
9. ALİ İHSAN KÖKTÜRK - ZONGULDAK
10. SACİD YILDIZ - İSTANBUL
11. ALİ RIZA ÖZTÜRK - MERSİN
12. NESRİN BAYTOK - ANKARA
13. TACİDAR SEYHAN - ADANA
14. HÜSNÜ ÇÖLLÜ - ANTALYA
15. ABDULAZİZ YAZAR - HATAY
16. GÜROL ERGİN - MUĞLA
17. RAMAZAN KERİM ÖZKAN - BURDUR
18. MEVLÜT COŞKUNER - ISPARTA
19. MEHMET ALİ ÖZPOLAT - İSTANBUL
20. MUHAMMET RIZA YALÇINKAYA - BARTIN
21. SELÇUK AYHAN - İZMİR
22. TEKİN BİNGÖL - ANKARA
23. ENSAR ÖĞÜT - ARDAHAN
24. ENİS TÜTÜNCÜ - TEKİRDAĞ
25. RASİM ÇAKIR - EDİRNE

Gerekçe:

İşsizlik, Türkiye'nin artık kangren halini almış ve acil çözülmesi gereken sorunların başında gelmektedir. En son yaşanan ekonomik kriz ile beraber ülkemizdeki işsiz sayısı adeta katlanarak artmış ve TÜİK verilerine göre 2009 yılında Türkiye genelinde işsiz sayısı bir önceki yıla göre 860 bin kişi artarak 3 milyon 471 bin kişiye ulaşmıştır. İşsizlik oranı ise 3 puanlık artış ile %14 seviyesinde gerçekleşmiştir.

AKP'nin iktidar olduğu 2002 yılında Ege'nin turizm ve sanayi kentleri olan Denizli, Aydın ve Muğla'da istihdamın artması bir yana mevcut tekstil fabrikalarının ülkemizde yaşanan ekonomik kriz nedeniyle kapanması sonucunda işsizler ordusuna yeni insanlar katılmıştır.

İstanbul Muhasebeciler ve Mali Müşavirler Odası (İSMMMO) tarafından kamuoyuna açıklanan "Türkiye'nin Sıkışan Kentleri" raporuna göre, aralarında bir dönemin "Anadolu Kaplanı" olarak adlandırılan Denizli'nin de yer aldığı yukarıda zikredilen üç kentimiz 2004 yılında 945 bin kişiye istihdam sağlarken 2008 yılında bu rakam 897 bin kişiye düşmüştür.

Söz konusu üç şehirde 2004 yılında 1 milyon 24 bin kişi olan işgücü sayısı ise 2008 yılında 1 milyon 5 bin kişiye gerilemiştir. İşgücü gerileyince de 2004 yılında bu üç ilde yüzde 7,7 olan işsizlik oranı, yüzde 10,8'e, 78 bin olan işsiz sayısı da 108 bine yükselmiştir.

2 Mart 2010 tarihinde Türkiye İstatistik Kurumunun (TÜİK) açıkladığı işsizlik rakamları dikkatli bir şekilde incelendiğinde, Ülkemizde 2009 yılında tarım sektöründe çalışan sayısının 238 bin arttığı, tarım dışı sektörlerde çalışan sayısının ise 155 bin kişi azaldığı görülecektir.

Bunun yanında yaptığı işten dolayı herhangi bir sosyal güvenlik kuruluşuna kayıtlı olmadan çalışanların oranının % 43,8 olarak gerçekleşmesi de çok vahimdir.

Ayrıca, söz konusu çalışmada, işsizlik oranının en yüksek olduğu bölge %22 ile Adana ve Mersin bölgesi olduğu gösterilirken bu bölgeleri %18,8 ile Şanlıurfa ve Diyarbakır bölgelerinin takip ettiği belirtilmiştir.

Yukarıda anlatılanlara ilave olarak A&G Araştırma Şirketinin 20-30 Ocak 2010 tarihleri arasında 42 ilde 3216 işsizle gerçekleştirdiği görüşmelerde çarpıcı sonuçlara ulaşılmıştır. Söz konusu ankete verilen yanıtlarda deneklerin %18,3'ünün son krizle birlikte işini kaybettiği anlaşılmıştır.

Ayrıca, işsizler ordusunun %24,9'unun üniversite mezunu olması, % 50,2'sinin ise zanaatkar ve esnaf olması, işsizlerin büyük bir bölümünün vasıflı ve meslek sahibi kişilerden oluştuğunu ortaya koymaktadır.

Yukarıda anlatılan verilerin ışığında, AKP iktidar olduğu 2002 yılından günümüze kadar işsizliği çözmek için herhangi bir politika ortaya koyamadığı gibi uygulamaya çalıştığı yanlış politikalar sonucunda yeni işsizler ortaya çıkmıştır.

AKP iktidarında işsiz kalanların birçoğunun üniversite mezunu ya da vasıflı eleman olması da üzerinde düşünülmesi gereken bir sorundur. Bu dönemde işsizlik sebebiyle boşanan ailelerin sayısı artmış, intihar vakalarında gözle görülür bir yükselme başlamış, dolayısıyla toplumun ruh sağlığı da bozulmuştur.

Sonuç olarak geline nokta, işsizliği kabul edilebilir rakamlara indirmenin ve bu yolda istihdamı artırıcı hangi politikaların izlenmesi gerektiğinin belirlenmesi bir zorunluluk olarak karşımıza çıkmaktadır.

